kliping

Zbirka medijskih objav

INŽENIRSKA ZBORNICA SLOVENIJE,

za obdobje 31. 10. 2020

Število objav: 7
Internet: 6
Tisk: 1

Spremljane teme:
Inženirska ...: 0
Inženirska ...: 0
Barbara Škraba Flis: 0
Gradbeni zakon: 0
Zakon ... načrtovanju: 0
Zakon ... arhitektih: 0
Gradbeništvo, graditev: 5
Inženirski dan: 0
potres: 2
Svetovni dan inženirjev: 0

kliping

Slovenija:

Internet	Naslov	Covid-19 in tekma s časom v slovenskih bolnišnicah
Zaporedna št. 1	Medij	Zurnal24.si, Slovenija
	Rubrika, Datum	Ostalo; 30. 10. 2020
	Avtor	Unknown
	Teme	Gradbeništvo, graditev
Povzetek	...bi ohranili življenja ljudi, ki bodo še zboleli," je na novinarski konferenci dejal Jelko Kacin. Iz UKC Ljubljana so medtem posredovali video posnetek gradnje dodatnih prostorov za covid bolnike. "Roki za dokončanje so namreč zelo kratki," pojasnjujejo ob tem. Vodstvo Univerzitetnega kliničnega centra (UKC)...	

Internet	Naslov	Arhitektura bo morala postati bolj ponižna, obenem pa politična
Zaporedna št. 2	Medij	Delo.si, Slovenija
	Rubrika, Datum	Ostalo; 30. 10. 2020
	Avtor	Vesna Milek
	Teme	Gradbeništvo, graditev
Povzetek	...Arhitektura in oblikovanje sta najbolj oprijemljiv del kulture. V arhitekturi se vidi, ali je rezultat nepremičninske špekulacije ali državnega programa gradnje stanovanj za mlade družine. Arhitektura je kultura, ki se vsak dan kaže v materialu in je ni mogoče skriti. To je obenem njeno prekletstvo in njen potencial....	

Internet	Naslov	Močnejši potres stresel območje zahodne obale Turčije in grških otokov v Egejskem morju (dopolnjeno)
Zaporedna št. 3	Medij	Sta.si, Slovenija
	Rubrika, Datum	Kronika; 30. 10. 2020
	Avtor	STA
	Teme	potres
Povzetek	...zahodne obale Turčije in grških otokov v Egejskem morju je danes okoli 12.50 stresel močnejši potres z magnitudo 7. Potres je po poročanju grške televizije sprožil tudi manjši cunami, ki je na Samosu poškodoval stavbe. O škodi po potresu poročajo tudi iz bližnjega Izmirja. Poročil o žrtvah še ni. Epicenter potresa je bil na...	

Internet	Naslov	Močnejši potres stresel območje zahodne obale Turčije in grških otokov v Egejskem morju
Zaporedna št. 4	Medij	Sta.si, Slovenija
	Rubrika, Datum	Kronika; 30. 10. 2020
	Avtor	STA
	Teme	potres
Povzetek	...Območje zahodne obale Turčije in grških otokov v Egejskem morju je danes okoli 12.50 stresel močnejši potres z magnitudo 7, je razvidno iz podatkov Evropsko-mediteranskega seizmološkega centra. Sledilo je še več popotresnih sunkov z magnitudami med 4 in 4,7. Poročil...	

Internet	Naslov	Janez Poklukar o tem, da je utopija, da bi pri nas zgradili dve bolnišnici v desetih dneh
Zaporedna št. 5	Medij	Dnevnik.si, Slovenija
	Rubrika, Datum	Ostalo; 30. 10. 2020
	Avtor	I. K.
	Teme	Gradbeništvo, graditev
Povzetek	... Janez Poklukar, zdravnik, internist, generalni direktor UKC Ljubljana, v reviji Zarja Jana o utopičnih idejah. *** Janez Poklukar je povedal, da je gradnja bolnišnic v kratkem času pri nas nemogoča zaradi tega, ker če hočeš danes kaj zgraditi, moraš v javni razpis, kjer pa je toliko regulatorskih točk, da...	

kliping

Internet	Naslov	FOTO: Prenovljeno krožišče in nova avtobusna postaja		
Zaporedna št. 6	Medij	Dolenjskilist.si, Slovenija		
	Rubrika, Datum	ostalo; 30. 10. 2020		
	Avtor	R. M.		
	Teme	Gradbeništvo, graditev		
Povzetek	...ulice pri avtobusni in železniški postaji v Ivančni Gorici. Investicija zajema prenovo krožišča in posodobitev avtobusnega postajališča. Gradnjo izvaja podjetje Komunalne gradnje iz Grosuplja, ki je bilo izbrano na javnem razpisu. Po pogodbi morajo biti dela končana do konca letošnjega novembra. V sklopu urejanja...			

Tisk	Naslov	Univerza v mestu ali študentski kampusi?		
Zaporedna št. 7	Medij	Primorski dnevnik, Slovenija	Stran: 11	Površina: 477 cm^2
	Rubrika, Datum	Kultura; 30. 10. 2020		
	Avtor	R. O. Š. A.		
	Teme	Gradbeništvo, graditev		
Povzetek	...perečimi problemi je izpostavljena aktualna prostorska stiska Centralne tehniške knjižnice, gradnja NUK II, kot tudi manko študentskih domov. Navedeno je, da je Slovenija po osamosvojitvi skoraj popolnoma opustila gradnjo le teh. Od leta 2006, ko sta bila zgrajena študentska domova (Poljane in Litostroj), se skrbi...			

Covid-19 in tekma s časom v slovenskih bolnišnicah

AVTOR V. L.

UKC LJUBLJANA

"Trenutno smo v prvem nadstropju, kjer smo čez noč postavili inštalacije za ogrevanje in pline," sporočajo iz UKC Ljubljana. V Mariboru preurejajo in gradijo predelne stene.

Trenutno poteka v slovenskih bolnišnicah ključna tekma s časom, potekajo preureditveni posegi in tudi večja gradbena dela, da bi ustvarili pogoje, da se covid oddelki razširijo do te mere, kot jo zahteva pričakovan priliv bolnikov v naslednjih dneh in tednih. *"Glede na relativno dolgo ležalno dobo bolnikov je to prva prioriteta bolnišnic, da bi ohranili življenja ljudi, ki bodo še zboleli,"* je na novinarski konferenci dejal **Jelko Kacin.**

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Covid-19, Slovenija, testiranje

Srhljiva statistika covida-19: Včeraj največ smrti doslej, število bolnikov skokovito naraslo

Iz UKC Ljubljana so medtem posredovali video posnetek gradnje dodatnih prostorov za covid bolnike. *"Roki za dokončanje so namreč zelo kratki,"* pojasnjujejo ob tem.

Vodstvo Univerzitetnega kliničnega centra (UKC) Ljubljana se je odločilo, da bo zaradi pomanjkanja prostorskih kapacitet izkoristilo prostore nedograjenega objekta Diagnostično-terapevtske službe. Po trenutnih načrtih bi tako pridobili kapacitete za okoli 150 postelj. Projekt bo znašal dobrih 2,3 milijona evrov.

Po besedah pomočnika generalnega direktorja za investicije **Jureta Dolinarja**, trenutno pripravljajo prostor za 25 do 50 postelj. Glede na trenutno stanje v objektu se bo najprej vzpostavilo kapacitete v prvem nadstropju.

Kot je pojasnil Dolinar, trenutno postavljajo pulte za sestre, posebno površine za tlak, čez noč so napeljali številne kable, tudi za posebne naprave, ki jih ti pacienti potrebujejo. Po

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

potrebi bodo v tem nadstopju tudi postelje za intenzivno nego, za tiste najtežje bolne, ki lahko dihajo le s pomočjo umetnih pljuč.

V prvem nadstropju, velikem okoli 1800 kvadratnih metrov, bi se po trenutnem načrtu nahajalo okoli 50 postelj, v drugem, velikem okoli 3000 kvadratnih metrov, pa 100. Projekt bi potekal v dveh fazah. V sklopu del bi tako uredili tlak, razsvetljavo,

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

osnovno prezračevanje, centralni pult, toaletne prostore, inštalacije za ogrevanje in pline, s pregradnimi stenami pa bi uredili še čiste in umazane prostore.

Na podlagi primerljivih projektov je na podlagi končnega popisa začetna skupna ocenjena vrednost javnega naročila znašala 2.459.016,39 evrov. Po pogajanjih z več podjetji so bila dela oddana za 2.379.900 evrov podjetju Remont. Postopek je potekal s pogajanji brez predhodne objave, in sicer po 46. členu zakona o javnem naročanju, so še zapisali
na ljubljanskem kliničnem centru.

Gradijo tudi v Mariboru

V UKC Maribor imajo bolnike s covidom-19 medtem nameščene v drugi etaži klinike za ginekologijo s 50 posteljami in na oddelku za infekcijske bolezni s 24 posteljami. Trenutno urejajo prostore še v prvi etaži ginekološke klinike, kjer je po besedah pomočnice direktorja za zdravstveno nego **Hilde Rezar** na voljo dodatnih 40 do 45 postelj za bolnike s covidom-

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

19. *"Preurejamo in gradimo predelne stene, da se ustvarijo t.i. covid koridorji,"* pojasnjujejo ob video posnetku.*"Sobe je treba ustrezno opremiti, med drugim s predelnimi stenami, priključki za kisik in monitorji za spremljanje vitalnih funkcij,"* je dejala Rezarjeva.

Covid-19:
SLOVENIJA
Dobra novica: "Nakazuje se trend, da so ukrepi prijeli"

Bolnike tudi na Pohorje

Ker število bolnikov vztrajno narašča, so začeli že s postopki za odprtje četrte enote, to je na oddelku za pljučne bolezni na Pohorju. Tam bo prostora za dodatnih 50 bolnikov s covidom-19. *"Četrto fazo bomo začeli takoj, ko bo treba, predvidoma v začetku naslednjega tedna. Lahko pa se zgodi, da bodo te namestitve potrebne že konec tega tedna,"* je v sredo povedal strokovni direktor UKC Maribor **Matjaž Vogrin.**

Preurejajo tudi v drugih bolnišnicah

V Splošni bolnišnici Murska Sobota pa so odprli dve dodatni enoti za zdravljenje bolnikov s covidom-19, in sicer še v eni etaži na infekcijskem oddelku, preurejajo pa tudi pljučni oddelek. Po zadnjih podatkih imajo zasedenih vseh 61 postelj,

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

od tega 10 bolnikov na intenzivni terapiji, so sporočili iz soboške bolnišnice.

Glede na stalno povečevanje števila bolnikov sproti pripravljajo dodatne postelje. Do 12. novembra jih bodo v skladu z navodili ministrstva za zdravje zagotovili 95 za bolnike z akutno boleznijo in 12 postelj za intenzivno zdravljenje. Še zadnje priprave na povečanje kapacitet potekajo tudi v bolnišnici Golnik.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Arhitektura bo morala postati bolj ponižna, obenem pa politična

Z direktorjem MAO, dobitnikom Plečnikove medalje, o platformi Future Architecture, o razstavi jugoslovanske arhitekture v MoMI in o arhitekturi prihodnosti.

Fotografija: Dobitnik Plečnikove medalje za desetletno vodenje Muzeja za oblikovanje in arhitekturo Matevž Čelik. FOTO: Jože Suhadolnik

Odpri galerijo

Dobitnik Plečnikove medalje za desetletno vodenje Muzeja za oblikovanje in arhitekturo Matevž Čelik. FOTO: Jože Suhadolnik

Vesna Milek
22.08.2020 ob 06:00
30.10.2020 ob 10:34

Vesna Milek
22.08.2020 ob 06:00
30.10.2020 ob 10:34

Poslušajte

Čas branja: **33:16** min.

Delite

Usedla sva se na kavo na teraso kavarne Bazilika pred Cankarjevim domom, prav v času, ko je bila tam razstava ob stoletnici šole za arhitekturo *Mladi smo in živi*, ki zaradi pandemičnih razmer ni doživela pravega odprtja ... Bilo je vroče julijsko dopoldne, Matevž Čelik je ravno prišel iz Dresdna, kjer je prvič v zgodovini bienala BIO v tujini gostovala glavna razstava *Skupno znanje*, in to v tamkajšnjem Muzeju uporabnih umetnosti.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Za vami je deset let razvoja MAO pod vašim vodstvom. Za desetletno delo ste prejeli najvišjo nacionalno nagrado na področju arhitekture – Plečnikovo medaljo. Čeprav v stroki slovite po tem, da gledate v prihodnost, kaj vidite, ko se ozrete nazaj?

ADVERTISING

Teh deset let je minilo neverjetno hitro. Svet je bil pred desetimi leti popolnoma drugačen. Veliko bolj lagoden in manj pripravljen na spremembe, kot je danes. V zraku skoraj ni bilo dvomov in vprašanj. Slovenija je bila še vedno gazela med novimi državami in razpoke, ki so se kazale, so

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

bile še dovolj majhne, da smo se lahko pretvarjali, kot da jih ni.

Čeprav nekatere stvari že dolgo niso delovale, ni bilo videti pripravljenosti, da premislimo principe, navade in rutine iz prejšnjega stoletja. Obenem je to bil zanimiv čas, ko so se razmahnila spletna družbena omrežja in smo se ljudje na osebni ravni začeli povezovati, komunicirati in spremljati na način, kot se do tedaj še nismo. Svet je danes veliko manjši, kot je bil pred desetimi leti, nekoč obrobne in malo znane institucije smo danes lahko veliko »večje«, dosežemo več ljudi in imamo večji vpliv.

Že dvorišče gradu Fužine, ki je nekoč samevalo, je zdaj oživelo. Odprli ste muzejsko trgovino, kavarno MAO ...

Pred desetimi leti sem se odločil, da bom svoj čas stoodstotno posvetil reorganizaciji in oživitvi MAO. Zaprl sem svojo pisarno in zaključil vse stare projekte. Arhitekti in oblikovalci smo si vedno želeli, da bi muzej, kot je MAO, stal v središču mesta. Še danes se mnogi pritožujejo, kako daleč so Fužine *(nasmešek).*

Ker muzeja ni mogoče kar tako preseliti drugam, sem se odločil, da bomo naredili vse, da pritegnemo ljudi na Fužinski grad, ob Ljubljanico, in v njegovo okolico, ki je prelepa. Treba je bilo le odpreti prostore, postaviti do tedaj v depoje zaprte zbirke na ogled in ponuditi ljudem tudi prostor za posedanje, druženje in kavo. Z arhitekturnimi posegi, ki so delo mladih arhitektov iz Španije, Čila, Portugalske in Slovenije, smo poudarili šarm starih zidov in zanimivo zgodovino gradu. Recept je preprost, vendar potrebuje svoj čas.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Dvorišče Muzeja za arhitekturo in oblikovanje FOTO: Miran Kambič

Tudi direktorji slovenskih kulturnih institucij pravijo, da je muzej v zadnjem desetletju očitno res začel živeti to, kar je njegov moto: dediščina in arhitektura prihodnosti.

Želim si, da bi vsak občutil vzdušje, ko vstopiš v grad Fužine, da te prevzameta zgodovina in arhitektura gradu, obenem pa lahko spoznavaš, kako so se arhitekti in oblikovalci soočali s perečimi izzivi svojega časa, ter razmišljaš, kako bi se morali soočiti z današnjimi vprašanji.

Kaj vse obsegajo zbirke MAO?

Zame so zbirke MAO banka idej. To so projekti večine najpomembnejših arhitektov in oblikovalcev 20. stoletja v Sloveniji. Ne gre le za projekte, ki so zaznamovali mesta in kraje po

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Sloveniji, ampak tudi v Jugoslaviji in drugod po svetu. V zbirki oblikovanja so tudi predmeti, ki so jih svetovni oblikovalci razstavljali na BIO, zato ta zbirka na zanimiv način govori o svetovni zgodovini oblikovanja. Nekateri predmeti iz MAO so v zadnjih letih postali svetovne znamenitosti.

Kiosk K.67 Saše Mächtiga je bil ena od največjih atrakcij na razstavi v New Yorku, obnovljene kioske smo pomagali postaviti tudi na Dunaju, v Zürichu, Berlinu in Dubrovniku. Poleg oblikovanja in arhitekture MAO hrani tudi pomembno fotografsko zbirko, ki govori o zgodovini slovenske fotografije.

Arhitektura je edina umetnost, ki se ji ne moremo izogniti. Ko hodimo po ulici, ko sedemo v kavarno, je povsod okrog nas. Jo pri nas širša javnost dovolj zaznava, razume, občuti kot del naše skupne izkušnje?

Arhitekturo dnevno doživljamo mimogrede, nezavedno. Dobre arhitekture pravzaprav ne opazimo, ker nam pomaga pri tem, da je naše življenje lagodno in prijetno, hitro pa opazimo stvari, ki so moteče, ovire in razdalje, ki nam podaljšajo pot. Zavemo se prostorov, v katerih nam je težko ali neprijetno delati, opazimo slabo postavljene ali slabo oblikovane stavbe, ki bodejo v oči …

Ekstremen primer takšnega »arhitekturnega genocida«, kot se je v Sobotni prilogi izrazil dr. Luka Skansi, je recimo Skopje …

(nasmešek) Tako. Po drugi strani so zgradbe, v katerih ljudje lahko vidijo, kako se zaradi arhitekture lahko živi in dela drugače, široko zanimive. Tega se večina ljudi morda najbolj zave na potovanjih in počitnicah, ko raziskuje kulturo bivanja v krajih, ki jih obiskuje, zato je arhitektura tako pomemben del turističnih programov. Arhitektura in oblikovanje sta najbolj oprijemljiv del kulture.

V arhitekturi se vidi, ali je rezultat nepremičninske špekulacije ali državnega programa gradnje stanovanj za mlade družine. Arhitektura je kultura, ki se vsak dan kaže v materialu in je ni mogoče skriti. To je obenem njeno prekletstvo in njen potencial. »Arhitekturni genocid« v Skopju priča o nasprotjih in zablodah v makedonski družbi.

Direktor MAO Matevž Čelik: Krčenje in slabljenje kreativnega sektorja ima lahko velike negativne posledice za celotno gospodarstvo. FOTO: Jože Suhadolnik

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Direktor MAO Matevž Čelik: Krčenje in slabljenje kreativnega sektorja ima lahko velike negativne posledice za celotno gospodarstvo. FOTO: Jože Suhadolnik

Ena od vaših teženj, ko ste nastopili kot direktor muzeja, je bila prav ta, kako približati arhitekturo in oblikovanje ljudem.

Bolj vzbuditi v njih zavest, kako pomembna je oziroma da je pomembno, kako si organiziramo prostor, v katerem živimo. Kako predstaviti in pojasniti arhitekturo v muzeju je večen izziv. Naši pravi eksponati so v mestu, v naseljih, medtem ko v razstavnih prostorih kažemo načrte, makete, fotografije, videoposnetke, torej vedno le reprodukcije arhitekture. Lahko si pomagamo s tem, da postavimo kak kos zgradbe v resničnem merilu ali z digitalnimi tehnologijami. A z ničimer se ne da nadomestiti doživetja arhitekture v živo. Zato je za nas to, da peljemo ljudi po mestu, prav tako pomembno, kot da jih pripeljemo v muzej.

Preberite še:
Arhitektura mora odražati čas, ki mu pripada
Arhitektura prihodnosti v Lizboni

Kdaj ste začeli drugače gledati stavbe, fasade, kdaj so vas začele zanimati oblike, lepota oblikovanja?

Stavbe so me zanimale že od nekdaj. Spomnim se, kako sem kot majhen s starim očetom plezal v blejski zvonik in občudoval veličastno podstrešje ter neogotske oboke von Schmidtove cerkve, spomnim se svoje osnovne šole s toplimi stenami iz opeke in osmerokotnimi betonskimi stebri, spomnim se, ko sem z mamo odšel po nakupih v Ravnikarjev Globus v Kranju.

Zelo rad sem risal. V osnovni šoli sem imel izjemnega učitelja likovne vzgoje, profesorja Janeza Ravnika, ki nas je naučil perspektivnega risanja in nam po vetrolomu, ki je porušil stare hraste okrog šole, dal v roke dleta in kladiva, da smo ustvarjali lesene skulpture.

Vaši sodelavci pa tudi direktorji pomembnih mednarodnih institucij, s katerimi sem govorila v Lizboni, poudarjajo vaš občutek za povezovanje. Že leta 2005 ste kot vodja zavoda Trajekt pripravili projekt Dežnik arhitektura, težnjo po

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

združevanju arhitekturnih institucij pod eno streho, pod enim dežnikom.

Takrat sem kuriral *Piranske dneve arhitekture* in v tistem času se je dogajalo neverjetno veliko stvari. Arhitekturna scena v Sloveniji je zelo pestra, z veliko različnimi igralci, ki ustvarjajo izjemne dogodke in projekte. In nenadoma se mi je zazdelo, da bi lahko skupaj naredili veliko več in da je treba narediti nekaj, da bi se programi med sabo bolj povezali. *Dežnik arhitektura* je nastal v dobrih dveh tednih in povezal petnajst dogodkov.

Zaznavati duha časa je ključno za vsakega arhitekta, umetnika nasploh. Kako pomembno je to za dobrega vodjo kulturne institucije?

Mislim, da moraš biti, če hočeš razumeti čas, predvsem radoveden. Radovednost te žene, da razmišljaš, raziskuješ in odkrivaš stvari, ki so duh časa. Povezuješ se z ljudmi, ki razumejo duha časa. To je strast. To je lahko dobra lastnost vodje kulturne institucije, še zdaleč pa ni ključna.

Kakšen je torej duh časa zdaj?

Zdaj živimo v razmerah, ki si jih še pred nekaj meseci ne bi mogli niti predstavljati, in morda zaradi tega svet v tem trenutku doživljamo nekoliko popačeno. A vendar se mi res zdi, da je zelo hitro in intenzivno postal manj prijazen. Dogodki in družbene tragedije, zaradi katerih so se povečale neenakosti, dezintegracija svetovne skupnosti, so se kar nalagali.

Ob tem pa še podnebna kriza, na katero se večina držav komaj resno odziva. Morda se zdi, da vse to nima nobene zveze z arhitekturo, a kritično razumeti kontekst, v katerem deluješ, je danes za vsakega arhitekta strokovni minimum. Še nikoli ni bilo tako pomembno razumeti ozadje vsakega projekta, ki se ga lotimo, kot je danes. Vsak mora znati kritično oceniti naročilo, preden ga sprejme, razumeti, kakšne bodo njegove posledice za okolje in skupnost, koga bomo s svojim znanjem podprli, ali bomo povzročili nove krivice. Arhitektura je v tem smislu bolj ozaveščena in to je pomembna sprememba.

Se je tudi iz te vaše socialne občutljivosti, če se tako izrazim, rodila ideja o platformi, ki je postala evropsko

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

prepoznavna, Future Architecture?

Ko smo spremenili BIO in so bili odzivi pozitivni, sem razmišljal, kako bi lahko muzej mednarodno pozicioniral tudi slovensko arhitekturo. Od začetka svoje prakse sem lahko spremljal, kako arhitektura izgublja pomen, kako se je ujela v začarani krog nostalgije in samovšečnosti ter slepega prepričanja birojev, da jih lahko rešijo le novi in novi, vsakršni, tudi škodljivi projekti. Nujno se mi je zdelo preusmeriti arhitekturo v razmišljanje o idejah za probleme, ki so za ljudi zares relevantni in pereči.

Projekt, vreden 3,5 milijona evrov, ste dobili v konkurenci 52 projektov iz vse Evrope, izbrali so jih samo dvanajst. Zakaj, mislite, so v takšni konkurenci prepoznali potencial platforme Future Architecture?

Zelo pomembno je bilo, da je imela platforma že od začetka široko odprte roke za vse, ne glede na to, ali prihajajo iz držav Evropske unije, njenih partneric ali katerekoli druge države na svetu. Njena največja moč je v tem, da ustvarja prostor, v katerem nove generacije predstavljajo in lansirajo zanje pomembne projekte. Platforma je dobro delujoča infrastruktura, ki jo skupaj ustvarjamo institucije s svojimi programi in je na voljo mladim strokovnjakom in talentom. To je bilo prav gotovo ključno, da je bil naš projekt izbran že dvakrat.

Kaj so po vašem ključni izzivi arhitekture prihodnosti? In kako jo razumejo mladi arhitekti in umetniki, ki so bili izbrani v platformo?

Ključni izzivi arhitekture v prihodnosti so drugačne oblike kolektivne organizacije, organiziranja prakse in usmeritev v dejavnosti, ki temeljijo na solidarnosti, skrbi za druge, empatiji. Prihajajoče generacije to vedo bolje od nas.

Empatiji, pravite?

Da, arhitektura se bo morala bolj odločno soočiti s trenutnimi razporeditvami moči in virov v svetu. Eden od velikih izzivov arhitekture je, da se preneha osredotočati le na človeka ter se zave, da je odgovorna tudi za živali in naravo. Kot je na letošnji *Ustvarjalni izmenjavi* v Ljubljani dejala

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

direktorica raziskav na Novem inštitutu v Rotterdamu Marina Otero, bo morala arhitektura postati veliko bolj ponižna, obenem pa politična.

Tudi na lanski podelitvi prestižne evropske nagrade Mies van der Rohe za arhitekturo so s tem, da so za prvo nagrado izbrali obnovo soteske socialnih stanovanj biroja Lacaton & Vassal, nakazali smer, v katero naj bi šla arhitektura prihodnosti. Zgodila se je kriza, kaj se bo spremenilo?

Kriza le še podpira usmeritev arhitekture v obnovo obstoječega in premišljeno rabo sredstev, materialov in drugih virov. V prihodnosti lahko pričakujemo le še več tovrstnih projektov. V biroju Lacaton & Vassal so porabili več let, da so s temeljito izdelanimi ekonomskimi analizami in izračuni prepričali vlado, da je veliko bolj upravičeno in ceneje obnoviti obstoječe stanovanjske bloke kot porušiti stavbe in zgraditi nove. Sploh pa s prenovo zagotoviti večjo kakovost bivanja in občutno povečati kvadraturo teh stanovanj z velikimi terasami.

Pred leti na srečanju platforme na lizbonskem arhitekturnem trienalu ste rekli, da nova generacija prepoznava ključne probleme našega časa, povezane z begunci, migracijami, onesnaževanjem okolja, s komunikacijo.

Mislim, da se najbolj kaže težnja po povezovanju v večje kolektive. Ne gre več zgolj za biroje, ki jih vodijo velike avtoritete, arhitekturne zvezde, ampak so aktivno vlogo prevzeli posamezniki, ki se povezujejo v mreže, a delujejo vsak s svojega konca sveta. Poleg tega si biroji in mreže sami zadajo naloge za projekte, ne čakajo več na naročnike.

Direktorica Kanadskega centra za arhitekturo Giovanna Borassi, avtorica knjige in razstave *The Other Architect* [Drugi arhitekt], govori prav o tem, kako arhitekti prihodnosti niso usmerjeni zgolj v gradnjo novih objektov, ampak tudi raziskujejo, se ukvarjajo z zagovorništvom in pomagajo civilni družbi …

Kako to mislite?

Na primer, v *Future Architecture* smo imeli skupino arhitektk, ki so se preselile na Lezbos in

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

pomagale beguncem v begunskem centru ustvariti arhitekturni biro. Pozvale so arhitekte in oblikovalce med begunci, ki so jim potem pomagale izboljšati razmere v begunskem centru. In to je bil izjemen projekt, tudi zato, ker so mnogi med njimi ugotovili, da so koristni za skupno dobro z znanjem, ki ga imajo. Da so pokazali, da s svojo izobrazbo še vedno lahko počnejo koristne stvari, čeprav so se znašli v nemogoči situaciji.

Teh praks bo v prihodnosti gotovo več. Seveda se bodo projektirale nove stavbe, a velik delež arhitektov se bo usmeril v raziskovalne projekte kot del nekakšnega aktivizma na področju klimatskih sprememb ali na socialnem področju.

Prek mednarodne platforme Future Architecture so tudi mnogi slovenski avtorji predstavili svoje ideje v pomembnih evropskih institucijah … Kateri so dosegli največjo prepoznavnost in odmev?

Prek platforme se je uveljavila Anja Humljan s projektom *Urbana joga*. Leta 2017 je sodelovala z arhitekturnim festivalom v Københavnu. Njene delavnice za občutenje prostora so bile zelo priljubljene, festival pa je njen projekt uporabil tudi kot nosilno temo na promocijskih gradivih. Na mnogih dogodkih po Evropi je sodeloval tudi Miloš Kosec, med odmevnimi mladimi arhitektkami pa je tudi Bika Rebek, ki sicer uči in dela v New Yorku ter na Dunaju.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Predmet in zbirka: predstavitev zbirk Muzeja za arhitekturo in oblikovanje FOTO: Klemen Ilovar/Delo

Je res, da se tudi Finci pri oblikovanju programov novega muzeja za arhitekturo in oblikovanje v Helsinkih, vrednega od 130 do 150 milijonov evrov, učijo pri MAO?

Lani jeseni sta bili na izobraževanju v MAO direktorica Finskega arhitekturnega muzeja Reeta Heiskanen in njena pomočnica. MAO sta izbrali, ker ju je zanimalo, kako povezujemo tradicionalne muzejske programe, namenjene ohranjanju in predstavljanju dediščine, z novimi programi za ustvarjalce. Še posebej sta se poglobili v Center za kreativnost. Projekt za novi muzej v Helsinkih takrat še ni bil potrjen, dejali pa sta, da bi prav novi programi za podporo ustvarjalcem, ki sta jih spoznali v MAO, lahko prepričali odločevalce v Helsinkih o podpori.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Ko se je zgodil BIO 2012, ste imeli kar nekaj nasprotnikov in kritikov, spomnim se pomislekov proti stolu Studia Swine – See Chair, sestavljenemu iz odpadkov iz morja, ter izjav v stilu, da »predstavljate oblikovanje za tretji svet«.

(Nasmešek.) BIO je bil sicer dobro utečen dogodek, največji projekt muzeja, ki je vsaki dve leti pritegnil sponzorje in številne obiskovalce. A ni imel več jasnega namena in ciljev, njegova mednarodna vloga, ki je bila nekoč velika, pa je slabela. Da ga je treba posodobiti, sem najprej moral prepričati ekipo v muzeju. Danes vemo, da je bila odločitev pravilna.

See Chair Studia Swine, čebelja diagnostična naprava Susane Soares in drugi izdelki, predstavljeni na BIO v Ljubljani, so se kasneje pojavili na številnih pomembnih razstavah po svetu, kot na primer na *Broken Nature* [Zlomljena narava] v muzeju Triennale v Milanu, ki jo je kurirala slavna Paola Antonelli, kustosinja oblikovanja v MoMI.

Ste takrat začeli konkretneje izvajati idejo, da arhitektura in oblikovanje prihodnosti pomenita spreminjati koncept oblikovanja po propadu proizvodnje in finančni krizi?

Razumeli smo, da se je ekonomija spremenila, da so se proizvodni procesi spremenili in da pobudo prevzemajo novi sektorji gospodarstva, kot so turizem, trajnostna pridelava hrane, transport in druge storitve. Vse to so področja, na katerih bi oblikovanje, ki je v Sloveniji tradicionalno usmerjeno v oblikovanje proizvodnih izdelkov, moralo v prihodnosti igrati prav tako pomembno vlogo.

Finančna kriza je močno prizadela oblikovalce. Predvsem mladi, ki so komaj začeli delati, so ostali brez možnosti za delo. Z BIO smo jim hoteli pokazati nova področja, jim odpreti vrata za mednarodna sodelovanja in omogočiti izkušnjo ter referenco pri razvoju resničnih projektov z resničnimi partnerji.

Rezultati analize kažejo, kako pomembna dela gospodarstva sta kultura in ustvarjalnost. V nasprotju s pogostimi predsodki, da so to dejavnosti, ki le zažirajo javne

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

proračune, kaže, da te dejavnosti ustvarjajo nezanemarljive prihodke.

Jean Nouvelle je rekel, da je arhitektura v bistvu poslušanje. Poslušanje česa? Duha časa? Okolja in kulture, v katerem postavljate projekte?

Nouvelle govori o empatiji. O sposobnosti slišati druge, kaj zares potrebujejo in pričakujejo od arhitekture. Govori o ponižnosti.

Ste ponižni? Znate poslušati?

Res je, da mi je včasih stvari treba večkrat ponoviti, da jih ne preslišim. Vendar sem vedno pripravljen ne le poslušati, temveč tudi slišati *(nasmešek).*

Uredništvo revije Metropolis Magazine je razstavo BIO 25: Daleč, tako blizu uvrstilo na seznam desetih najboljših arhitekturnih in oblikovalskih razstav na svetu leta 2017. Je to eden od dokazov, da ste »slišali«?

Ta izbor razstave, ki je nastala pod vodstvom kustosinj Angele Rui in Maje Vardjan je vsem zelo veliko pomenil. Znašli smo se ob boku institucij, kot so MoMA, čikaški arhitekturni bienale, Metropolitanski muzej umetnosti v New Yorku in Barbican Centre v Londonu.

Poleg tega se je MAO z BIO uvrstil tudi med prelomne razstave, ki so zaznamovale zgodovino oblikovanja in arhitekture v knjigi *As Seen: Exhibitions that Made Architecture and Design History* [Kot je bilo videno: razstave, s katerimi sta se arhitektura in oblikovanje zapisala v zgodovino] avtorice Zoë Ryan, vodje in kustosinje arhitekture in oblikovanja na oddelku za arhitekturo in oblikovanje pri Umetnostnem inštitutu v Čikagu.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Kaj to pomeni v mednarodnem smislu?

BIO je spet postal dogodek, ki mu je treba slediti, če hočeš biti na tekočem z najnovejšimi trendi v oblikovanju, če hočeš odkriti nove zanimive teme in področja oblikovanja ter spoznati oblikovalce nove generacije, ki bodo krojili prihodnji razvoj oblikovanja. Moraš priti v Ljubljano *(nasmešek)*.

Kako ste pravzaprav kot »mali muzej« pridobili organizacijo tako velikega projekta, kot je 18. bienalna konferenca Mednarodne konfederacije arhitekturnih muzejev (Icam) v Sloveniji?

Na konferenci v Montrealu sem vložil kandidaturo za organizacijo srečanja Icam v Ljubljani. Upravni odbor je navdušil program potujoče konference, ki se je teden dni selila po Sloveniji in potekala v Ljubljani, Mariboru in na Bledu. Gostili smo skoraj 150 direktorjev in kustosov za arhitekturo z vsega sveta ter jim predstavili najboljšo slovensko arhitekturo, od Plečnika, Ravnikarja in Glanza do Nordijskega centra v Planici in stadiona v Ljudskem vrtu.

Jugoslovanska arhitektura je pred dobrimi desetimi leti vse bolj zanimala tuje strokovnjake, kustose, arhitekte, a so jo predstavljali kot eksotično arheologijo, brez zgodovinskega konteksta, kot umetnost civilizacij z drugih planetov.

Kot mi je uspelo izvedeti od vaših sodelavk, je glavni kustos za arhitekturo in oblikovanje v newyorški MoMI Martino Stierli dejal, da ste »brez dvoma gonilna sila renesanse slovenske arhitekture in oblikovanja, da je prav zaradi vas in vaše vizije MAO tudi v mednarodnem smislu prepoznan kot referenca in zgled«.

(Nasmešek.) Kaj naj vam rečem na to. Seveda so takšne izjave zame in za vse sodelavke in sodelavce izjemno laskave in pomenijo dodaten zagon pri uresničevanju naše vizije. V zadnjih letih smo dobro sodelovali s številnimi institucijami in bili s svojimi programi prisotni v več kot 20 svetovnih državah. Vesel sem, da MAO danes v svetu vidijo kot referenčno institucijo.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Zanimivo, da se je Stierli z delovanjem MAO prvič seznanil prek vašega projekta Nedokončane modernizacije, ki je vključeval delo skoraj petdesetih raziskovalcev in kuratorjev ter šestih institucij iz nekdanje Jugoslavije. Kako ste prišli na to idejo in zakaj?

Projekt *Nedokončane modernizacije* je nastal iz potrebe korektno in s pravimi dejstvi predstaviti modernistično arhitekturo Jugoslavije. Jugoslovanska arhitektura je pred dobrimi desetimi leti vse bolj zanimala tuje strokovnjake, kustose, arhitekte. Dojemali in predstavljali so jo kot eksotično arheologijo, brez zgodovinskega konteksta in razumevanja, kako in zakaj so nastali posamezni projekti.

Fotografije partizanskih spomenikov in spominskih obeležij so v določenem trenutku preplavile internet. O jugoslovanski arhitekturi so pisali kot o umetnosti civilizacij z drugih planetov. *(Nasmešek.)* Na to se je bilo treba odzvati in celovito predstaviti arhitekturo tega obdobja.

Kot je Stierli dejal ob obisku v Sloveniji, je bil prav ta projekt zanj navdih, da je začel razmišljati o veliki razstavi jugoslovanske modernistične arhitekture v MoMI.

Projekt *Nedokončane modernizacije* sem najprej predstavil Stierlijevemu predhodniku Barryju Bergdollu, profesorju zgodovine arhitekture na Kolumbijski univerzi v New Yorku. V Ljubljano sem ga povabil kot strokovnjaka za arhitekturo 19. stoletja in predaval je ob razstavi *Arhitektura 19. stoletja* v MAO. Idejo, da se v MoMI postavi razstava jugoslovanske arhitekture, je Bergdoll predal nasledniku. Stierli je prišel na konferenco Icam v Ljubljano izključno z namenom pregledati, kaj zanimivega je v naših zbirkah.

Kakšna je bila izkušnja sodelovanja pri razstavi Toward a Concrete Utopia: Architecture in Yugoslavia, [H konkretni utopiji: arhitektura v Jugoslaviji, 1948–1980] v Muzeju

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

moderne umetnosti [MoMA] v New Yorku, ne nazadnje ste bili tudi član regionalnega svetovalnega odbora projekta?

To je bilo zanimivo srečanje z brutalno industrijo produkcije razstavnih uspešnic. MoMA je fantastičen stroj, ki se ne ustavi pred ničimer. V regionalni odbor so vključili vse glavne raziskovalce pri projektu *Nedokončane modernizacije*, in to z enim samim namenom: priti do vseh najboljših avtorjev in najlepših kosov, risb, maket in skic, ki so se ohranili na območju Jugoslavije.

Menda ste se takrat uprli MoMI ter pozvali stroko in organizacije, češ da to prosto zbiranje materialov in skic ni skladno z mednarodnimi praksami?

Ob koncu razstave je MoMA poslala pismo avtorjem in organizacijam ter jih pozvala, da ji – kot dobrodelni organizaciji – donirajo dela, ki so predstavljena na razstavi. Ta poteza je bila, milo rečeno, škandalozna. Takrat sem res na lastno pest sklical regionalni svetovalni odbor in na MoMO smo naslovili dopis, v katerem smo jih opozorili na spoštovanje etičnega kodeksa Mednarodne konfederacije arhitekturnih muzejev, ki določa, da iz arhivov ni dopustno izločati posameznih risb, skic in načrtov, saj jih s tem trajno poškodujemo. Obenem so se muzeji ob mednarodnih akvizicijah dolžni prej posvetovati z lokalnimi institucijami in preveriti njihovo zanimanje.

Razstava v MoMI je bila velik mednarodni uspeh, kot vemo, so o njej pisali številni vodilni časopisi, kot so New York Times, The Financial Times, The New Yorker in drugi ... Pravzaprav se zdi, da je bila bolj odmevna v svetu kot pri nas doma.

To je bilo pričakovano. Oddelek za odnose z javnostmi v MoMI lahko prepriča vsakogar, da poroča o njihovi razstavi. Razstava je bila dogodek svetovnega formata in New York je mesto, od koder se novice širijo po svetu. Tudi športniki so deležni več pozornosti na svetovnih kot na državnih prvenstvih. Zdi se mi, da je bila razstava tudi pri nas deležna precejšnje pozornosti. V MAO smo prodali lepo število katalogov in tudi na zaključnem dogodku, s katerim smo razstavo zaprli v Ljubljani, je bila dvorana v muzeju polna.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Poleg ključne vloge pri razstavi v MoMI ste ustanovili tudi Center za kreativnost, v okviru katerega ste pripravili odmeven program Prenos veščin. Zakaj se je začel ravno v okviru MAO, kakšna je bila pobuda?

Pripravo in izvedbo projekta Center za kreativnost (CzK) je muzeju zaupalo ministrstvo za kulturo. Tako so se odločili, ker so vedeli, da imamo bogate izkušnje z zagotavljanjem podpore ustvarjalcem skozi bienale oblikovanja, in zaradi izkušenj z vodenjem velikih mednarodnih projektov, kot je *Future Architecture*.

V program Prenos veščin Mike Cimolini ste povabili mednarodno priznana imena, kot so Lara Bohinc, Robert Lešnik, Nataša Čagalj, Kristi Hodak … Spomnim se, kako sta Lara Bohinc in Nataša Čagalj v intervjujih za SP rekli, koliko bi jima pomenilo, če bi takšni programi in pobude obstajali, ko sta začeli svojo pot.

Povezati talente na začetku ustvarjalne kariere z vrhunskimi ustvarjalci, ki so uspeli v svetu, je ključno. Od njih se lahko največ naučijo. Obenem pa vsi, ki imajo ambicijo uspeti na svojem področju, lahko vidijo, da igrišče, na katerem je treba igrati, ni le Slovenija, temveč ves svet.

Po drugi strani so prav na Center za kreativnost v preteklosti leteli očitki, najprej »zaradi nejasnega razmerja med sredstvi, ki bodo razdeljena v obliki subvencij, in sredstvi, ki so namenjena izvedbi izobraževalnih aktivnosti«, ki naj bi pomenile predvsem »finančno krepitev muzeja«. Kako odgovarjate na to?

Žal so projekt v začetku delovanja veliko in zelo tendenciozno kritizirali. Pričakovanja mnogih

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

nevladnih in zasebnih organizacij, ki se borijo na trgu, so bila, da jim bo projekt zagotovil neposredno podporo za njihove redne aktivnosti. Mislim, da je veliko kritik izhajalo prav iz tega. V resnici je devet desetin sredstev namenjenih programom za ustvarjalna podjetja, le desetina gre za režijske stroške, plače, ureditev prostorov. Projekt je del podjetniških programov in njegov cilj je podpora podjetjem. Po treh letih delovanja Centra za kreativnost so se strasti umirile. Zdaj vsi bolje razumejo namen tega projekta in kako jim lahko pomaga.

Med vaše projekte nacionalnega pomena spada tudi koordinacija programa za pripravo vpisa del arhitekta Jožeta Plečnika na Unescov seznam svetovne dediščine. Kako daleč ste s tem?

V začetku letošnjega leta smo vložili nominacijski dosje na urad Unesca v Parizu in zdaj čakamo na prihod ocenjevalcev v Ljubljano. Seveda se nadejamo, da bo prihodnje leto Jože Plečnik uvrščen na Unescov seznam svetovne dediščine.

Že glavni kustos za arhitekturo nacionalnega muzeja v Rimu Maxxi Pippo Ciorra je za Delo dejal, da je za italijanske arhitekte, ki so hodili na študijske obiske, Ljubljana bila tempelj arhitekture, Plečnik pa je bil zanj skoraj bog. Kako ga danes vidite vi?

Neverjetno se mi zdi, da je v Plečnikovi arhitekturi v vsakem času mogoče najti stvari, ki so aktualne. Danes je aktualen kot arhitekt, ki je na izjemno inovativen način prenavljal obstoječe stavbe, kot arhitekt, ki je recikliral, ki je prostor dopolnjeval in nadgrajeval. Aktualen je njegov način postopne gradnje velikih potez z majhnimi, natančnimi posegi, njegov način oblikovanja javnih prostorov iz perspektive pešca.

Vaš nedavni veliki projekt je bil odprtje BIO julija v Muzeju umetnosti in obrti v Dresdnu, povabili so vas tudi na Novi

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

inštitut v Rotterdamu. Zakaj Dresden, kako je prišlo do tega neobičajnega gostovanja celotne razstave v tujini?

Odprtje v Dresdnu je bilo neke vrste zgodovinski trenutek za BIO. Glavna razstava bienala prvič v celoti gostuje v tujini, v muzeju, s katerim imamo veliko podobnih izzivov. Muzej z bogato zbirko pohištva gostuje v romantičnem gradu Pilnitz ob reki Labi, po kateri plujejo parniki in jadrnice in kjer odprtja potekajo na terasi nad reko ob lokalnem vzhodnonemškem šampanjcu. Podobno kot mi tudi v Dresdnu poskušajo povezati svoje zbirke s trenutnim dogajanjem v oblikovanju, z oblikovalci, industrijo in novimi področji oblikovanja. Novi direktor muzeja Thomas Geisler je razstavo BIO umestil v program kot svoj prvi dogodek, da bi jasno pokazal, da se bo muzej pod njegovim vodstvom usmeril tudi v raziskovanje in eksperiment na področju oblikovanja.

Kako se arhitekturna stroka in mednarodne institucije odzivajo na dogajanje v tem čudnem času, ko so sejmi, razstave, bienali večinoma odpovedani?

Tako kot vsi drugi so se tudi arhitekti in oblikovalci s svojimi aktivnostmi v veliki meri preselili v digitalni svet. Vsi veliki dogodki, od milanskega tedna oblikovanja, beneškega bienala, konference Icam so bili letos odpovedani.

Veliko se razpravlja o tem, ali in kako bodo na arhitekturo vplivali spremenjeni standardi zaradi zagotavljanja socialne distance, kaj pomeni opravljanje dela digitalno in od doma ter kako bo to vplivalo na načrtovanje mest.

Po drugi strani smo v času krize zaradi koronavirusa lahko videli, kaj pomeni imeti dober in močen javni zdravstveni sistem ter dobre javne bolnišnice. Ugotovili smo, kako pomembni so parki in druge zelene površine in kako velika razlika je lahko imeti ali ne imeti balkon v stanovanju. Upam, da teh lekcij ne bomo takoj pozabili, temveč bodo vplivale na prihodnjo prakso.

Letos spomladi ste objavili prvo temeljito statistično analizo kreativnega sektorja – in pokazali, da je to sektor, ki je po ključnih kazalcih, kot so ustvarjeni prihodki, ustvarjena bruto dodana vrednost ali število zaposlenih, primerljiv s

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

pomembnimi gospodarskimi panogami, kot sta kemična ali avtomobilska industrija.

Analiza je začetek rednega spremljanja gospodarskih kazalcev za kreativni sektor. Rezultati analize kažejo, kako pomembna dela gospodarstva sta kultura in ustvarjalnost. V nasprotju s pogostimi predsodki, da te dejavnosti le zažirajo javne proračune, kaže, da te dejavnosti ustvarjajo nezanemarljive prihodke. Zato je v teh časih toliko bolj pomembno zagotoviti pomoč vsem subjektom, ki delujejo na področju kreativnosti.

Krčenje in slabljenje kreativnega sektorja ima lahko velike negativne posledice za celotno gospodarstvo.

Za konec – slavnostni govornik na podelitvi Plečnikovih priznanj, dunajski arhitekt Boris Podrecca, ki je le nekaj dni pred tem za dolgoletne zasluge prejel tudi najvišje državno odlikovanje, je dejal, da so se »veliki narativi preteklosti končali«. Kaj to pomeni?

To pomeni prav to, o čemer sta govorila tudi Nouvell in Marina Otero: arhitektura postaja veliko bolj ponižna, kolektivna, solidarna.

Preberite še:

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Močnejši potres stresel območje zahodne obale Turčije in grških otokov v Egejskem morju (dopolnjeno)

Območje zahodne obale Turčije in grških otokov v Egejskem morju je danes okoli 12.50 stresel močnejši potres z magnitudo 7. Potres je po poročanju grške televizije sprožil tudi manjši cunami, ki je na Samosu poškodoval stavbe. O škodi po potresu poročajo tudi iz bližnjega Izmirja. Poročil o žrtvah še ni.

Epicenter potresa je bil na globini desetih kilometrov, okoli 15 kilometrov severno od otoka Samos. Sledilo je še več popotresnih sunkov z magnitudami med 3,9 in 4,7, je razvidno iz podatkov Evropsko-mediteranskega seizmološkega centra.

Iz turške province Izmir poročajo o najmanj šestih porušenih stavbah, je sporočil turški notranji minister Sulecman Soylu na Twitterju.

"Nekateri naši sodržavljani so med ruševinami," pa je povedal minister za okolje Murat Kurum.

Turški predsednik Recep Tayyip Erdogan je tvitnil, da je pripravljen priskočiti na pomoč z vsemi sredstvi, ki so na voljo Turčiji.

Na družbenih omrežjih so tudi zaokrožili posnetki ljudi, ki brskajo med ruševinami, ampak kot opozarja britanski ***BBC,*** še niso uspeli preveriti avtentičnosti teh posnetkov.

Potres so čutili še na otoku Kreta, v grški prestolnici Atene in turškem Istanbulu.

Turška vladna agencija za naravne nesreče ***AFAD*** sicer poroča, da je bil potres z magnitudo 6,6 na 16,5 kilometrov globine.

Leta 1999 je severozahod Turčije stresel silovit potres z magnitudo 7,4. Takrat je življenje izgubilo več kot 17.000 ljudi. Leta 2011 pa je po potresu v jugovzhodni provinci Van umrlo več kot 600 ljudi.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Močnejši potres stresel območje zahodne obale Turčije in grških otokov v Egejskem morju

Območje zahodne obale Turčije in grških otokov v Egejskem morju je danes okoli 12.50 stresel močnejši potres z magnitudo 7, je razvidno iz podatkov Evropsko-mediteranskega seizmološkega centra. Sledilo je še več popotresnih sunkov z magnitudami med 4 in 4,7. Poročil o škodi ali žrtvah še ni.

Epicenter potresa je bil globini desetih kilometrov, okoli 15 kilometrov severno od otoka Samos.

Oblasti zaenkrat še ne poročajo o škodi ali ranjenih. Naj bi se pa glede na posnetke v bližnjem turškem mestu Izmir porušile stavbe. Na družbenih omrežjih so tudi zaokrožili posnetki ljudi, ki brskajo med ruševinami, ampak kot opozarja britanski ***BBC,*** še niso uspeli preveriti avtentičnosti teh posnetkov.

Potres so čutili še na otoku Kreta, v grški prestolnici Atene in turškem Istanbulu.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Janez Poklukar o tem, da je utopija, da bi pri nas zgradili dve bolnišnici v desetih dneh

dnevnik.si/1042942198/slovenija/janez-poklukar-o-tem-da-je-utopija-da-bi-pri-nas-zgradili-dve-bolnisnici-v-desetih-dneh

»Kitajci so res zgradili dve bolnišnici v desetih dneh. Da bi se to zgodilo pri nas, je čista utopija. Ker smo poteptali osnovne človeške vrednote in morali postati hiperregulirana družba, ki se na take izredne situacije ni sposobna primerno hitro odzvati.«

***

Janez Poklukar, zdravnik, internist, generalni direktor UKC Ljubljana, v reviji Zarja Jana o utopičnih idejah.

***

Janez Poklukar je povedal, da je gradnja bolnišnic v kratkem času pri nas nemogoča zaradi tega, ker če hočeš danes kaj zgraditi, moraš v javni razpis, kjer pa je toliko regulatorskih točk, da lahko samo razpis traja leto in več. V želji po regulaciji vsega smo izgubili zdravo kmečko pamet in si nadeli okove na roke. **ik**

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

FOTO: Prenovljeno krožišče in nova avtobusna postaja

30.10.2020 | 07:50

Ivančna Gorica - Občina Ivančna Gorica je v tem mesecu začela prometno urejati del Sokolske ulice pri avtobusni in železniški postaji v Ivančni Gorici. Investicija zajema prenovo krožišča in posodobitev avtobusnega postajališča. Gradnjo izvaja podjetje Komunalne gradnje iz Grosuplja, ki je bilo izbrano na javnem razpisu. Po pogodbi morajo biti dela končana do konca letošnjega novembra.

V Ivančni Gorici gradijo novo krožišče (Foto: Občina Iv.Gorica)

V sklopu urejanja bodo obstoječe dotrajano krožišče, ki je bilo postavljeno kot eno prvih v Sloveniji, zamenjali s sodobnim krožiščem z vso pripadajočo infrastrukturo kot so pločniki, prehodi za pešce in javna razsvetljava. Novo krožišče bodo malenkostno prestavili proti tamkajšnjem gostinskemu lokalu. Tako bo omogočen lažji promet za avtobuse, pridobljen pa bo dodatni prostor za njihovo ustavljanje ter vstopanje in izstopanje potnikov. Novo krožišče bo omogočilo boljšo pretočnost prometa predvsem takrat, ko bo na postajališču avtobus. Kot so na občini še zapisali v sporočilu za javnost, bo na otoku sredi krožnega križišča postavljena kopija miljnika, simbola občine Ivančna Gorica.

V prostorih nekdanje elektro trgovine bodo uredili še pokrito avtobusno čakalnico z voznimi redi in možnostjo nakupa vozovnic za LPP, predvidena pa je tudi ureditev manjšega lokala ali trgovine s turistični in ostali informativni material o Občini Ivančna Gorica.

Gradbena dela si je pred dnevi ogledal tudi župan Občine Ivančna Gorica Dušan Strnad. Kot je dejal, je s potekom gradnje zadovoljen, saj ni večjih zapletov, veseli pa ga tudi dejstvo, da bo Ivančna Gorica z ureditvijo tega dela Sokolske ulice, dobila primerno avtobusno postajališče s čakalnico in dodatnimi vsebinami za uporabnike javnega prevoza. Je pa poudaril, da brez odličnega sodelovanja s Slovenskimi železnicami in z Ljubljanskim potniškim prometom tega projekta ne bi bilo mogoče v celoti uresničiti.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

V času gradnje je spremenjen prometni režim. Vzpostavljena je polovična zapora ceste od občinske stavbe do konca stavbe železniške postaje in vse do odseka ceste, ki se navezuje na regionalni krak Ljubljanske ceste. Kot so še sporočili z občine, uporabnike in prebivalce ob gradbišču v času gradnje prosijo za strpnost in potrpežljivost.

Potek gradnje sije ogledal tudi župan Ivančne Gorice Dušan Strnad (Foto: Občina Iv. Gorica)

R.M.

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Primorski dnevnik

Država: Slovenija

Stran: 11

Površina: 477 cm^2

30.10.2020

Petek

Kazalo

ARHITEKTURA - Na Kongresnem trgu v Ljubljani

Univerza v mestu ali študentski kampusi?

Na razstavi predstavljene posamezne idejne rešitve in vizija mesta

LJUBLJANA – Društvo arhitektov Ljubljana v sodelovanju s Fakulteto za arhitekturo ljubljanske univerze ponuja na Kongresnem trgu, na sicer skromnih petih panojih, v premislek vsebinsko nadvse pestro in poglobljeno razstavo *Vizija SO 15: Univerza in mesto*. Na panojih je predstavljen raziskovalni projekt študentov in mentorjev, nastal ob lanski stoletnici univerze; razstava se osredotoča na njen prostorski in vsebinski potencial v Ljubljani in na njen vpliv na življenje v mestu. Namen predstavljenih del – vizij je razprava o prihodnosti prostorskega razvoja ljubljanske univerze, njena umestitev v mesto, predstavljeni pa so tudi najodmevnejši ureditveni predlogi.

Organizatorji razstave s svojim delom poudarjajo, da imajo lokacije, kjer svoj prostor dobijo fakultete, inštituti, študentski domovi, knjižnice itd., osrednji potencial postati generatorji urbanega življenja v širši okolici, saj k sebi potegnejo množico mladih, v najbolj aktivnem življenjskem obdobju. Ta potencial, še menijo, je lahko izkoriščen zgolj ob predpostavki, da so te lokacije premišljeno izbrane. Izpostavljeno je, da v smislu prostorskega razvoja Univerzo v Ljubljani že od ustanovitve dalje spremlja dilema med dvema osnovnima prostorskima konceptoma: »univerzo v mestu«, po katerem so fakultete razporejene po širšem mestnem središču, in »univerzitetnim kampusom« kot zaključenem univerzitetnem območju na robu ali zunaj mestnega središča. Oba pristopa naj bi imela svoje prednosti in slabosti ter neposreden vpliv na razvoj mesta.

Od Plečnika do Ravnikarja in današnjih dni

Na panojih na Kongresnem trgu je predstavljena zgodovina tovrstnih rešitev in dosedanja ureditev oziroma umestitev tovrstnih inštitucij v ali izven mestnega središča. V tem sklopu je predstavljena neuresničena Plečnikova vizija iz leta 1927, ki univerzitetni kampus predvideva na širšem področju parka Tivoli, v neposredni bližini Cekinovega gradu. Le ta bi postal reprezentativni objekt univerze. Predlagana rešitev ni bila sprejeta in sedež univerze tako ostaja v Deželnem dvorcu, ki s svojo markantno neorenesančno arhitekturo in lego ob Kongresnem trgu še danes odlično opravlja funkcijo reprezentativne univerzitetne palače.

Po drugi svetovni vojni je Edvard Ravnikar dotlej nesistematično izbrane lokacije in novogradnje želel nadgraditi in idejno povezati v koncept univerzitetnega območja v osrednjem in južnem delu Ljubljane. Tovrstno središče bi se od sedeža univerze na Kongresnem trgu širilo mimo Narodne in univerzitetne knjižnice (NUK) ob Vegovi ulici proti Viču in Trnovem. Tam bi stalo študentsko naselje, drugo pa v Rožni dolini, ki je pred tem, med letoma 1949 in 1954 tudi dejansko nastalo. Del zasnove sta še dve zunanji univerzitetni središči – medicinsko ob Univerzitetnem kliničnem centru ter biotehniško na Brdu pod Rožnikom. V sedemdesetih letih je izbruhnila polemika o nadaljnjem prostorskem razvoju univerze, s še enim središčem za Bežigradom, kjer so svoje mesto našle novo pridružene družboslovne fakultete in ekonomija. Realizirani umestitvi je nasprotoval v prvi vrsti Ravnikar, ki je širitev sicer odobraval, a znotraj predhodno navedenega območja.

V nadaljevanju razstave je pozornost namenjena predstavitvi porastu študentske populacije in posledičnim umikom fakultet iz mestnih središč. Predstavljena je krajša analiza tovrstnega fenomena, v prvi vrsti glede na problematiko osiromašenja jedra mesta. V fokus zanimanja je postavljen potencialni študentski kampus na Brdu. Poleg navedenega so predstavljeni tudi posamezni (vsaj trenutno še) nerealizirani projekti: združitev treh akademij na Poljanski oziroma na Roški cesti in rekonstrukcije stavb na Aškerčevi. Med perečimi problemi je izpostavljena aktualna prostorska stiska Centralne tehniške knjižnice, gradnja NUK II, kot tudi manko študentskih domov. Navedeno je, da je Slovenija po osamosvojitvi skoraj popolnoma opustila gradnjo le teh. Od leta 2006, ko sta bila zgrajena študentska domova (Poljane in Litostroj), se skrbi le za prenovo in vzdrževanje obstoječih stavb, pobudo na tem področju pa prevzemajo zasebni investitorji, kar posledično pomeni precej višjo ceno študentskega bivanja.

Razstava *Vizija SO 15: Univerza in mesto* je na Kongresnem trgu v Ljubljani na ogled do 6. novembra, od 17. novembra pa naj bi bila na ogled tudi v Galerija Kresija na Stritarjevi ulici. ***(roša)***

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

Na panojih so predstavljeni tudi razni neuresničeni projekti

KAKŠNI SO ŠTUDENTSKI DOMOVI V LJUBLJANI?
KOLIKO STANE ŠTUDENTSKO BIVANJE?

vizije SO 15

Slovenija v zadnjih desetletjih ni vlagala v nove študentske domove ROŠA

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!